26. je seznanjen, da se Turčija in EU soočata s podobnimi izzivi energetske oskrbe; opozarja na pomen Nabucca za zanesljivo oskrbo z električno energijo v EU, zato poziva Turčijo, naj prevzame pobudo in začne takoj izvajati medvladni sporazum o tem projektu; poudarja, da je treba opredeliti skupno zunanjo energetsko strategijo in odpreti energetsko poglavje, kar bo še izboljšalo sodelovanje na področju energije; poziva Turčijo, naj ratificira trgovinsko spremembo pogodbe o energetski listini, in jo spodbuja, naj vlaga v ogromni potencial svojih obnovljivih virov energije;

27. ugotavlja, da nenehne vizumske težave v okviru sporazuma o trgovini in storitvah GATS 4 precej omejujejo gibanje turških podjetnikov in voznikov tovornjakov v EU; opozarja na zapovrstne sodbe Evropskega sodišča o tej zadevi in poziva Komisijo, naj poskrbi, da jih bodo države članice spoštovale; poziva Komisijo in Svet, naj ponovno preučita vizumske postopke, da se tako odpravijo ovire za trgovino;

28. obžaluje, da zakonodaja, ki bi zagotovila polno spoštovanje pravic sindikatov v skladu s standardi EU in zadevnimi konvencijami Mednarodne organizacije dela, še ni dokončana, zlasti kar zadeva pravice sindikalnih organizacij, kolektivna pogajanja in pravico do stavke;

29. poziva Turčijo, naj preneha diskriminirati tuja podjetja, tako da turškim ponudnikom daje 15-odstotno cenovno prednost na področju javnih naročil; poziva Turčijo, naj postane pogodbenica sporazuma o vladnih naročilih v okviru STO;

30. poudarja, da so ponarejeni izdelki, tudi na področju farmacije in kozmetike, resen problem v trgovinskih odnosih EU-Turčija in zmanjšujejo privlačnost Turčije za neposredne tuje naložbe; spodbuja Turčijo, naj učinkovito izvaja novo zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine, da bi spodbudila trgovinske odnose z EU; poudarja, da je treba pri oblikovanju ureditve za intelektualno lastnino doseči boljše ravnovesje med mednarodnimi zahtevami v zakonodaji o intelektualni lastnini in potrebami domačega gospodarskega razvoja;

31. opaža, da mala in srednja podjetja predstavljajo 99 % turških podjetij in zagotavljajo 70 % zaposlitvenih možnosti v Turčiji; spodbuja Turčijo, naj izboljša dostop malih in srednjih podjetij do financiranja; pozdravlja turški deveti razvojni načrt, ki je osredotočen na porabo sredstev za raziskave in razvoj, kar je bistveno za povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij;

32. pozdravlja izid referenduma v podporo ustavni reformi;

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in turški vladi.

Zakonodaja EU s področja ohranjanja biotske raznovrstnosti

P7_TA(2010)0325

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. septembra 2010 o izvajanju zakonodaje EU s področja ohranjanja biotske raznovrstnosti (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije o zaustavitvi izgube biotske raznovrstnosti do leta 2010 in pozneje: Ohranjanje storitev ekosistemov za blaginjo ljudi (KOM(2006)0216),

— ob upoštevanju sporočila Komisije o srednjeročni oceni izvajanja akcijskega načrta ES za biotsko raznovrstnost (KOM(2008)0864),

Torek, 21. september 2010

— ob upoštevanju sporočila Komisije o možnostih za vizijo in cilje EU glede biotske raznovrstnosti po letu 2010 (KOM(2010)0004),

— ob upoštevanju poročila Komisije o stanju ohranjenosti habitatnih tipov in vrst, kot zahteva člen 17 direktive o habitatih (KOM(2009)0358),

— ob upoštevanju Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic [1] (direktiva o pticah) in resolucije Evropskega parlamenta z dne 17. januarja 2001 [2] o izvajanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst [3] (direktiva o habitatih),

— ob upoštevanju sklepov Sveta za okolje z dne 25. junija 2009 o srednjeročni oceni izvajanja akcijskega načrta ES za biotsko raznovrstnost in razvoju strategije EU za invazivne tuje vrste,

— ob upoštevanju neuradnega srečanja Sveta, ki je potekalo 26. in 27. januarja 2010 v Madridu, na katerem so bile sprejete tako imenovane prednostne naloge „Cibeles“, in sklepov Sveta za okolje z dne 15. marca 2010 o biotski raznovrstnosti po letu 2010 – vizija in cilji na ravni Evropske unije in na svetovni ravni ter mednarodna ureditev dostopa in porazdelitve bremena,

— ob upoštevanju sklepov Sveta za okolje z dne 25. in 26. marca 2010, zlasti odstavka 14,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2007 o zaustavitvi izgube biotske raznovrstnosti do leta 2010 [4],

— ob upoštevanju evropskega vrha v Gothenburgu leta 2001, na katerem je bilo sklenjeno, da bo kot del strategije za trajnostni razvoj do leta 2010 zaustavljeno izgubljanje biotske raznovrstnosti,

— ob upoštevanju študije o ekonomiki ekosistemov in biotski raznovrstnosti (TEEB) (http://www.teeb-web.org),

— ob upoštevanju sporočila Komisije o razvoju strategije EU za invazivne vrste (KOM(2008)0789),

— ob upoštevanju modre knjige EU o celostni pomorski politiki (KOM(2007)0575 in SEC(2007)1278) ter tekočih priprav na reformo skupne ribiške politike,

— ob upoštevanju ukrepov, ki so namenjeni krepitvi ohranjanja narave in biotske raznovrstnosti ter so del „pregleda stanja SKP“, in priložnosti, ki jih zagotavlja reforma skupne kmetijske politike, ki je predmet sedanjih razprav,

— ob upoštevanju ugotovitev neodvisnih strokovnjakov v študiji „Nacionalno izvajanje direktive Sveta o habitatih“ – študija PE 410.698 – Tematski sektor C, 2009, o izvajanju direktive o habitatih, zlasti o pomanjkanju ocene drugih možnosti in kumulativnih učinkih projektov, pa tudi o neprimernem upravljanju območja in, pri določanju ukrepov za nadomestilo škode, nepreverjanju takšnih ukrepov ter dejstvu, da so pogosto izvajani prepozno, če sploh,

— ob upoštevanju dejstva, da so Združeni narodi razglasili leto 2010 za leto biotske raznovrstnosti,

— ob upoštevanju izida 15. konference pogodbenic (COP 15) Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki je potekala v Dohi v Qatarju od 13. do 25. marca 2010,

— ob upoštevanju prihajajoče pete konference pogodbenic, na kateri se bodo sestale pogodbenice Kartagenskega protokola o biološki varnosti (COP-MOP 5), in konference pogodbenic (COP 10) Konvencije ZN o biološki raznovrstnosti,

---

[1] UL L 103, 25.4.1979, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/105/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 368).
[2] UL C 262, 18.9.2001, str. 132.
[3] UL L 206, 22.7.1992, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/105/ES
[4] UL C 102 E, 24.4.2008, str. 117.

— ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje št. 4/2009 z naslovom „Progress towards the European 2010 biodiversity target“ (Napredek pri uresničevanju evropskega cilja v zvezi z biotsko raznovrstnostjo za leto 2010), zlasti priloge „SEBI 2010 Biodiversity indicator“ (Kazalnik biotske raznovrstnosti SEBI 2010),

— ob upoštevanju smernic Komisije z naslovom Smernice za vzpostavitev omrežja Natura 2000 v morskem okolju – uporaba direktive o habitatih in pticah (maj 2007),

— ob upoštevanju strategije EU 2020,

— ob upoštevanju tretje napovedi Združenih narodov o svetovni biotski raznovrstnosti,

— ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za ribištvo in Odbora za peticije (A7-0241/2010),

A. ker bi morala evropska zakonodaja vplivati na biotsko raznovrstnost, npr. z okvirno direktivo o vodah (2000/60/ES) ali okvirno direktivo o morski strategiji (2008/56/ES),

B. ker je iz sporočil Komisije postalo jasno, da EU do leta 2010 ni izpolnila cilja v zvezi z biotsko raznovrstnostjo,

C. ker pregled vrst in habitatnih tipov, ki so zaščiteni v skladu z direktivo o habitatih, kaže, da je stanje ohranjenosti večine vrst in habitatnih tipov slabo, da je stopnja izumiranja izredno visoka – po nekaterih ocenah se je stopnja biotske raznovrstnosti v zadnjih 40 letih zmanjšala za 30 % – in da dejavnikov izredno visoke izgube biotske raznovrstnosti, kot kaže, ne bo nič manj; ker habitate in vrste, ki so za EU pomembni, potencialno ogrožajo antropogene podnebne spremembe; ker znanstveniki ocenjujejo, da je veliko še neznanih vrst, zaradi česar je nemogoče določiti celoten obseg izgube biotske raznovrstnosti,

D. ker je več dejavnikov preprečilo, da bi EU dosegla svoj cilj do leta 2010, na primer nezmožnost, da bi priznali in obravnavali gonilne sile, ki povzročajo zmanjšanje biotske raznovrstnosti, nepopolno izvajanje zakonodaje, nepopolno in slabo vključevanje v sektorske politike, nezadostno strokovno znanje in pomanjkljivi podatki, nezadostna politična volja, nezadostno financiranje ter pomanjkanje dodatnih učinkovito usmerjenih instrumentov za reševanje posebnih težav, kot so invazivne tuje vrste,

E. ker je biotska raznovrstnost, ki je naravni svetovni kapital, neposredno in tudi posredno z ekosistemskimi storitvami, ki jih zagotavlja, bistvenega pomena za obstoj človeškega življenja na Zemlji in socialno blaginjo; ker ima biotska raznovrstnost osrednjo vlogo v svetovnem boju proti lakoti in prispeva k zanesljivi preskrbi s hrano; ker sta ohranjanje in trajnostna raba biotske raznovrstnosti eden od pogojev za ublažitev podnebnih sprememb in prilaganje nanje,

F. ker je biološka biotska raznovrstnost nenadomestljiv temelj, na katerem se je razvilo človeštvo, in ker njena izguba ter spremljajoča izguba naravne dediščine ustvarjata neravnovesje in povzročata znatne gospodarske izgube in zmanjšanje blaginje v enaki razsežnosti kot stroški nedejavnosti na področju podnebnih sprememb,

G. ker po podatkih raziskave o ekonomiki ekosistemov in biotski raznovrstnosti (TEEB) izguba biotske raznovrstnosti povzroča znatne gospodarske izgube in zmanjšanje blaginje,

H. ker nedavna raziskava Eurobarometer kaže, da mnogim državljanom EU niso znani pomen izraza biotska raznovrstnost in posledice izgube biotske raznovrstnosti,

I. ker bi lahko izginjanje vrst prekinilo prehranjevalno verigo, ki je ključna za preživetje drugih vrst živali in sort rastlin, ki so bistvene za proizvodnjo živil, prilagajanje podnebnim razmeram, odpornost proti zunanjim vplivom ter ohranjanje genetskih vrednosti,

Torek, 21. september 2010

Splošne ugotovitve

1. je zelo zaskrbljen nad zelo hitrimi izgubami biotske raznovrstnosti, ki jih povzroča človek in ki bodo s tempom zadnjih desetletij do leta 2050 zelo osiromašile naravo in ji prizadejale nepopravljivo škodo in poudarja, da je delovanje ekosistemov eden od pogojev za naš obstanek;

2. poudarja, da je biotska raznovrstnost najpomembnejši kazalnik dobrega okoljskega stanja;

3. se zaveda, da bi bila neuspela zaustavitev izgube biotske raznovrstnosti nesprejemljiva ne le z etičnega, ampak tudi z ekološkega in gospodarskega vidika, saj prihodnjim generacijam ne bi bile zagotovljene ekosistemske storitve in blaginja, ki izhajajo iz bogate in naravne biotske raznovrstnosti; zato poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo upravljanje in upoštevanje biotske raznovrstnosti v notranjih in zunanjih odnosih;

4. se zaveda, da je za uspešen spopad s trojno krizo: krizo zanesljive preskrbe s hrano, izgubo biotske raznovrstnosti in podnebnimi spremembami potreben usklajen pristop in prihodnja strategija EU o biotski raznovrstnosti, ki bo v celoti vključena v strategije za boj proti revščini in lakoti ter za prilagoditev podnebnim spremembam in njihovo ublažitev;

5. priznava, da imajo nevladne organizacije pomembno vlogo pri zaščiti biotske raznovrstnosti s svojim prispevkom k procesu sprejemanja odločitev, kot akterji na terenu in pri ozaveščanju javnosti;

6. poudarja, da se na podlagi sedanjih raziskav, kot je raziskava TEEB, ocenjuje, da znaša vrednost izgube blaginje zaradi izgube biotske raznovrstnosti trenutno približno 50 milijard EUR na leto (le malo pod 1 % BDP) in se bo do leta 2050 povečala na 14 bilijonov ali 7 % ocenjenega letnega BDP;

7. vseeno se strinja s poročilom raziskave TEEB, da ima merjenje ekonomske vrednosti biotske raznovrstnosti metodološke omejitve in ne bi smelo zasenčiti etičnega in medgeneracijskega vidika ohranjanja biotske raznovrstnosti;

8. je enako zaskrbljen, ker na mednarodni politični agendi ni zavesti o nujnosti ustavitve izgubljanja biotske raznovrstnosti;

EU in biotska raznovrstnost

9. globoko obžaluje, da ni bil izpolnjen cilj EU, ki je bil zastavljen na evropskem vrhu v Gothenburgu leta 2001, da se do leta 2010 zaustavi izgubljanje biotske raznovrstnosti ter deli zaskrbljenost mnogih piscev peticij Evropskemu parlamentu;

10. pozdravlja sporočilo Komisije o „možnostih za vizijo in cilje EU glede biotske raznovrstnosti po letu 2010“,

11. poleg tega pozdravlja sklepe Sveta za okolje o biotski raznovrstnosti z dne 15. marca 2010, ki obsegajo nov glavni cilj, to je do leta 2020 zaustaviti izgubo biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev v EU in jih, kolikor je mogoče, obnoviti brez poseganja v naravne spremembe biotske raznovrstnosti ter sklepe Evropskega sveta z dne 25. in 26. marca 2010, ki potrjujejo, da je treba nujno ustaviti sedanje trende izgube biotske raznovrstnosti in degradacije ekosistemov;

12. meni, da je zaustavitev izgube biotske raznovrstnosti najnižja možna raven prizadevanj, ki jih je treba uresničiti do leta 2020;

13. poudarja, da se že izvajajo dragocene pobude za obnovitev biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev, in meni, da morajo biti tudi te dejavnosti del glavnega cilja za leto 2020;

14. meni, da je v primerih, ko podatki niso popolni, pomembna podrobna okoljska, ekonomska in socialna presoja vplivov;

15. glede na globalni značaj biotske raznovrstnosti in ekosistemov ter njihove pomembne vloge pri globalnih ciljih o trajnostnem razvoju in zmanjšanju revščine in lakote ter izboljšanju zdravja in dobrega počutja ljudi je prepričan, da mora tudi prihodnja strategija EU pospešiti mednarodna prizadevanja EU za preprečevanje izgube biotske raznovrstnosti, saj je v študijah, kot je TEEB, na voljo dovolj dokazov, da je takšno početje stroškovno učinkovito in izvedljivo, na ta način pa bi prispevali k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015;

16. poleg tega poudarja, da mora politika, namenjena varstvu in izboljšanju biotske raznovrstnosti, vključevati skupno politiko EU za obravnavanje problematike invazivnih tujih vrst ter poudarja tesno povezavo med prometnimi koridorji in obsežnim vnosom tujih vrst;

Natura 2000

17. priznava, da ima celotno in ustrezno izvajanje zakonodaje Natura 2000 pomembno vlogo pri doseganju cilja EU v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, podnebnimi spremembami in cilji trajnostnega razvoja; v zvezi s tem meni, da je nujno, da se v prihodnje izrazito okrepi sodelovanje z uporabniki zemljišč pri izvajanju Nature 2000; poudarja, da je pristop Natura 2000 že pokazal izredne uspehe;

18. poziva Komisijo in države članice, naj v celoti izvajajo člen 6 direktive o habitatih;

19. vendar je kljub pozitivnim in oprijemljivim rezultatom, ki so jih države članice dosegle na področju ohranjenosti nekaterih vrst zaskrbljen glede polnega in temeljitega izvajanja zakonodaje Natura 2000; poziva države članice, naj izvajanju omrežja Natura 2000 dajo večjo prednost;

20. pozdravlja dejstvo, da omrežje Natura 2000 predstavlja 18 % ozemlja EU (na kopnem) in zgodnji napredek pri oblikovanju ukrepov za ohranjanje ali načrtov upravljanja; je osupel nad dejstvom, da državam članicam ni uspelo upoštevati rokov, določenih v direktivi; in jih zato poziva, naj takoj sprejmejo ukrepe za polno izvajanje direktiv o pticah in habitatih;

21. je zaskrbljen zaradi premajhnega napredka pri vzpostavljanju omrežja Natura 2000 v morskem okolju in poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo potrebne postopke;

22. poziva Komisijo, naj sprejme model mreže zavarovanih morskih območij, ki bo omogočal usklajevanje med ohranjanjem okolja in trajnostnim ribolovom; poziva tudi, naj redno poroča o napredku držav članic pri izvajanju direktiv o pticah in habitatih, zlasti pri vzpostavljanju omrežja Natura 2000 v morskem okolju, saj morska območja trenutno predstavljajo manj kot 10 % zaščitenih območij, poroča pa naj tudi o obveznostih držav članic, da obveščajo o razmerah in jih spremljajo;

23. ugotavlja, da v zakonodaji EU o biotski raznovrstnosti morske vrste in habitati uživajo manjšo zaščito kakor kopenske vrste in habitati ter zato poziva Komisijo, naj oceni pomanjkljivosti v tej zakonodaji in njenem izvajanju ter razvije mrežo zavarovanih morskih območij, v katerih bodo gospodarske dejavnosti, med katere spada tudi ribištvo, predmet okrepljenega ekosistemskega upravljanja;

24. nadalje ugotavlja, da različne konvencije za regionalna morja okoli EU, kot so OSPAR, HELCOM in barcelonska konvencija, zagotavljajo pomemben okvir za zaščito morskih ekosistemov;

25. meni, da bi bilo treba državam članicam dovoliti, da sprejemajo pobude za zaščito biotske raznolikosti morij, ki presegajo ukrepe, določene v zakonodaji EU;

Torek, 21. september 2010

26. opozarja, da je treba za vzpostavitev usklajenega omrežja Natura 2000 potrebno ohranjati tiste značilnosti pokrajine, ki so zelo pomembne za prosto živeče živalske in rastlinske vrste; zato poziva Komisijo in države članice, naj si dejavno prizadevajo za ohranjanje in razvoj povezanosti zaščitenih območij, bodisi kopenskih bodisi morskih, ter kmetijskih območij z visoko naravno vrednostjo;

27. se strinja z Evropsko agencijo za okolje, da so vzroki za zaskrbljenost o varstvenem stanju vrst in habitatov, ki so zaščiteni po direktivi Evropske unije o habitatih, in da ne smemo vsa prizadevanja usmeriti na ohranjanje otokov biotske raznovrstnosti, obenem pa izgubiti naravno okolje povsod drugje, kar odraža mnenje, ki ga evropski državljani pogosto izražajo v peticijah, poslanih Evropskemu parlamentu;

28. opozarja Komisijo in države članice, da direktiva o morski strategiji ne omejuje uporabe zaščitenih morskih območij na Naturo 2000, in zato zahteva, da države članice in Komisija upoštevajo ter medsebojno povežejo vsa zaščitena morska območja, vključno s tistimi, ki jih določajo konvencije o regionalnih morjih, da bi ustvarile povezano in celovito omrežje;

29. ugotavlja, da se na področju okoljske zakonodaje EU ni mogoče popolnoma izogniti subsidiarnosti, a ga skrbi, da lahko ta stopnja prožnosti privede do zlorab pri njenem izvajanju s strani držav članic; obžaluje osupljive razlike med državami članicami, na primer v zvezi z „zunanjim učinkom“ območij Natura 2000, skupinskimi izjemami za nekatere „obstoječe dejavnosti“ ali uporabo načela previdnosti; v primeru takih izrazitih razlik poziva k ugotavljanju, ali zadevne države članice ne uporabljajo pravil na tak način, da bi ovirale uresničitev načrtovanih ciljev glede biotske raznovrstnosti;

30. glede na razlike med državami članicami poziva Komisijo, naj dodatno pojasni direktive ali zagotovi potrebne smernice, pri čemer naj pojasnitev ali smernice po možnosti temeljijo na najboljših praksah in/ali naj jih te odražajo;

31. poudarja pomen uporabe previdnostnega načela pri vprašanjih narave, povezanih z biotsko raznovrstnostjo, v skladu s sklepi Sodišča;

32. spodbuja države članice, naj zagotovijo, da bodo presoje vplivov na okolje in strateške okoljske ocene v zvezi z biotsko raznovrstnostjo dovolj kakovostne, da bo zagotovljeno zanesljivo izvajanje zakonodaje Natura 2000;

33. poziva k okrepitvi direktive o presoji vplivov na okolje in k veliko strožjemu tolmačenju njenih ciljev, da ne bi bilo neto izgub, da bi – kadar je mogoče – pridobili biotsko raznovrstnost ter da bi uvedli posebne zahteve za sedanje spremljanje učinkov projektov na biotsko raznovrstnost in učinkovitosti ukrepov za ublažitev, skupaj z ustreznimi določbami za dostop do teh informacij in izvrševanje;

34. meni, da bi čezmejno sodelovanje lahko pomembno prispevalo k uresničitvi ciljev Natura 2000;

35. je zaskrbljen tudi nad pomanjkanjem čezmejnega sodelovanja, kar lahko povzroči, da se ista območja obravnavajo različno, ter poudarja, da bi bilo v zvezi s tem obstoječe instrumente, kot je Evropsko združenje za teritorialno sodelovanje, koristno uporabiti kot sodno sredstvo;

36. poziva Komisijo, naj se v svoji prihodnji strategiji o biotski raznovrstnosti in v okviru programa Natura 2000 bolj osredotoči na ekosistemske storitve, hkrati pa nadaljuje in okrepi prizadevanja, da bi dosegli ugoden status ohranjanja za vrste in njihove habitate;

Povezovanje z drugimi političnimi področji

37. je prepričan, da kopensko in morsko omrežje Natura 2000 ni edini instrument EU za ohranitev biotske raznovrstnosti, ampak je za zagotovitev uspešnosti politike EU na področju biotske raznovrstnosti potreben celovitejši pristop;

38. zato poziva Komisijo, naj z namenom vzajemne krepitve zagotovi nadaljnje povezovanje biotske raznovrstnosti z drugimi političnimi področji EU, kot so kmetijstvo, gozdarstvo, ribištvo, regionalna politika in kohezija, promet, turizem, razvojno sodelovanje ter raziskave in inovacije ter naj bolje uskladi sektorske in proračunske politike EU; poudarja obstoj velikih priložnosti, zlasti v skupni kmetijski politiki, regionalni politiki in skupni ribiški politiki, da bi dali biotski raznovrstnosti večji pomen;

39. opozarja na povezavo med upravljanjem z vodnimi viri ter biotsko raznovrstnostjo kot ključni dejavnik pri podpiranju življenja in trajnostnega razvoja;

40. meni, da imajo kmetje pomembno vlogo pri uresničevanju cilja EU v zvezi z biotsko raznovrstnostjo; poudarja, da je bila leta 1992 dana pobuda za vključitev zaščite biotske raznovrstnosti v skupno kmetijsko politiko in da so bili nato z reformo leta 2003 uvedeni ukrepi, kot so navzkrižna skladnost, enotno plačilo na kmetijo (nevezanost) in razvoj podeželja, ki koristijo biotski raznovrstnosti;

41. izraža pa zaskrbljenost glede tega, ali bodo kmetje EU lahko še naprej konkurenčno pridelovali kakovostno hrano; meni, da bi morala reforma skupne kmetijske politike ustrezno nagraditi kmete EU za njihova prizadevanja pri uresničevanju cilja EU v zvezi z biotsko raznovrstnostjo;

42. poudarja, da je kmetijska in gozdarska dejavnost v Evropi bistveno prispevala k raznovrstnosti vrst in biotopov ter zelo raznoliki kmetijski krajini, ki zdaj veljajo za potrebne zaščite; zato poudarja, da je kmetijsko krajino in biotsko raznovrstnost v Evropi dolgoročno mogoče ohraniti le s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo;

43. pozdravlja predhodne poskuse, da bi okoljske vidike povezale s skupno kmetijsko politiko (SKP), kot je uvedba kmetijsko-okoljskih ukrepov ter dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev; poziva Komisijo, naj izkoristi reformo SKP kot priložnost za nadaljnjo krepitev tega trenda in si prizadeva za trajnostno kmetijstvo v EU, pri čemer morajo biti koristi za naravo vodilno načelo, na primer z uvedbo nadomestil za ekološke storitve ali zagotavljanjem javnih dobrin, skupaj s trajnostnim kmetijstvom na ekološko občutljivih območjih, kot so Natura 2000, da bi zagotovili, da bodo v prihodnje financirani samo trajnostni vidiki kmetovanja, da bodo obstoječe dobre prakse ustrezno nagrajene in podpirane ter da kmetje ne bodo finančno ali kako drugače prikrajšani, na ta način pa se oblikujejo pogoji za kmetije, da lahko prispevajo k biotski raznovrstnosti tudi v prihodnje;

44. poziva Komisijo, naj večjo pozornost nameni zagotavljanju skladnosti z vsemi evropskimi predpisi in direktivami, ki obravnavajo ohranjanje biotske raznovrstnosti;

45. ugotavlja, da je Evropska unija v okviru svoje kmetijske politike določila pravila na podlagi navzkrižne skladnosti za ohranjanje biotske raznovrstnosti, vendar obžaluje, da pogosto ni enotnega izvajanja in spremljanja teh pravil po vsej EU;

46. se zaveda, da je tudi politika rabe zemljišč bistven element pri ohranjanju narave, ter poziva Komisijo in države članice, naj si še naprej prizadevajo za boljšo vključitev meril o biotski raznovrstnosti v proces odločanja na lokalni in regionalni ravni pri vprašanjih v zvezi z rabo zemljišč in ozemeljsko politiko, vključno z regionalno in kohezijsko politiko;

47. poudarja, da si upravljanje zemljišč in ohranjanje biotske raznovrstnosti nista v nasprotju in da celostno upravljanje ustvarja habitate za biotsko raznovrstnost;

48. poudarja, da je pomembno zaustaviti in obrniti upad biotske raznovrstnosti gojenih vrst in sort rastlin, ki vodi v zmanjševanje genetske osnove, na kateri temelji prehrana ljudi in živali; poudarja, da je treba spodbujati uporabo tradicionalnih kmetijskih sort, značilnih za določene regije;

49. ob upoštevanju gospodarske, družbene in okoljske vrednosti kmetijske raznovrstnosti in genske raznovrstnosti živine poziva Komisijo, naj opredeli posebne prednostne cilje za zaustavitev izgube genske raznovrstnosti in zaustavitev izgube avtohtonih vrst; poziva k sprejetju opredelitve „avtohtonih"/„neavtohtonih" pasem in ukrepov za njihovo ohranitev;

50. ocenjuje, da bi morala SKP kmetom, ki nudijo dodatne storitve v dobro ekosistemov in pomagajo ohranjati biotsko raznovrstnost, zagotoviti dodatna neposredna plačila na površino, ki bi jih financirala Evropska unija; ponovno poudarja svojo zahtevo glede „bonusnega" sistema navzkrižne skladnosti, s katerim se kmetom dodelijo „bonusne" točke za ukrepe za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki presegajo obveznosti, določene z zadovoljivo kmetijsko in okoljsko navzkrižno skladnostjo;

51. ugotavlja, da je bil v okoljski zakonodaji dosežen velik napredek, npr. z uvedbo celostnega zatiranja škodljivcev ter novo zakonodajo EU o pesticidih, ki omogoča posebno varstvo rastlin, pri čemer se zatirajo škodljivci in ščitijo koristni organizmi;

52. pozdravlja reformo skupne ribiške politike, ki se zdaj pripravlja, in poziva Komisijo, naj vključi merila biotske raznovrstnosti v prihodnje zakonodajne predloge; poleg tega vztraja, da je treba kot nadomestno možnost ribolovu razviti trajnostne modele ribogojstva v skladu s smernicami, ki jih je predlagala Komisija v svojem sporočilu o izgradnji trajnostne prihodnosti ribogojstva (KOM(2009)0162) in ob upoštevanju stališča Evropskega parlamenta v svoji resoluciji z dne 17. julija 2010;

53. poudarja, da so poleg direktiv o ohranjanju prosto živečih ptic in habitatov glavno orodje za doseganje/uresničitev ciljev biotske raznovrstnosti v morskem okolju okvirna direktiva o vodah za obalne vode in okvirna direktiva o morski strategiji za vse morske vode;

54. meni, da mora biti zmanjšanje zavržkov eden glavnih ciljev skupne ribiške politike in poziva Komisijo, naj ugotovi vzroke za zavržke ter pripravi specifične rešitve za vsako ribolovno območje, zlasti z določitvijo kvot za več vrst ali za biomaso, s selektivnostjo ribolovnega orodja, na primer splošno uporabo mrež s kvadratastimi mrežnimi očesi, ter s prostorskim upravljanjem staležev;

55. meni, da so za upravljanje ribiških dejavnosti in zagotavljanje odgovornega ribolova na odprtem morju pristojne regionalne organizacije za upravljanje ribištva; zato ocenjuje, da je nujno okrepiti njihove pristojnosti, zlasti glede nadzora in odvračilnih kazni, ter da morajo zlasti regionalne organizacije za upravljanje ribištva biti odgovorne za upravljanje staležev nekaterih komercialno pomembnih vrst rib in zahtevati uporabo potrdil o ulovu;

56. poudarja, da je potrebno nadaljnje ukrepanje na področju integriranega upravljanja obalnega območja in pomorskega prostorskega načrtovanja, saj bi to lahko bila pomembna elementa ekosistemskega pristopa sodelovanja, ki bi zagotovil ohranjanje in trajnostno upravljanje z morskimi in obalnimi viri ob hkratnem spoštovanju naravnih procesov in zmogljivost ekosistema;

57. glede na znaten upad vodne biotske raznovrstnosti in degradacije sladkovodnih ekosistemov poudarja, da je treba zagotoviti polno izvajanje okvirne direktive o vodah in poudarja, da je treba obravnavati upad biotske raznovrstnosti v okviru načrtovanja upravljanja povodij;

58. poziva države članice, naj oblikujejo gozdarsko politiko tako, da bo v celoti upoštevala vlogo gozda kot rezerve za biotsko raznovrstnost, ohranjanje in nastajanje tal, skladiščenje ogljika in čiščenje zraka ter za rekreacijo naših državljanov;

59. pozdravlja sporočilo Komisije (KOM(2008)0645 konč.) o spopadanju z izzivi krčenja in propadanja gozdov z namenom preprečevanja podnebnih sprememb in izgube biotske raznovrstnosti, v kateri navaja cilj, da se do najpozneje leta 2030 zaustavi izginjanje gozdne odeje po vsem svetu;

60. poudarja, da naraščajoče povpraševanje po biogorivih ter posledično povečanje pritiska za njihovo proizvodnjo ogrožata biotsko raznovrstnost, zlasti v državah v razvoju, kar povzroča degradacijo in spreminjanje habitatov in ekosistemov, kot so mokrišča in gozdovi;

61. poudarja potrebo po povečanju proračuna za raziskave na področju okolja in biotske raznovrstnosti v okviru osmega okvirnega programa, sorazmerno z velikimi potrebami po obravnavanju vprašanja izgube biotske raznovrstnost in podnebnih sprememb ter s tem povezanim izzivom;

62. navaja, da Svet v odstavku 8 svojih sklepov z dne 21. oktobra 2009 poziva Komisijo, naj za vsak posamezen sektor nujno pregleda subvencije, ki imajo negativne posledice za okolje; poziva Komisijo, naj nemudoma ukrepa v skladu s temi sklepi, da bi se izognili subvencijam za ukrepe, ki imajo negativne posledice za evropsko biotsko raznovrstnost;

63. poziva Komisijo in države članice, naj si že na pripravljalni stopnji razvoja sedmega okoljskega akcijskega programa prizadeva za napredovanje in spodbujanje razprave in posebnih ukrepov v zvezi z biotsko raznovrstnostjo v EU;

Biotska raznovrstnost in podnebne spremembe

64. poudarja velik pomen biotske raznovrstnosti in odpornih ekosistemov za ublažitev podnebnih sprememb in prilagoditev nanje, ob upoštevanju, da kopenski in morski ekosistemi zdaj vsrkavajo približno polovico antropogenih emisij CO_2;

65. pozdravlja vedno večjo podporo ukrepom za zmanjšanje vpliva podnebnih sprememb, ki lahko koristijo biotski raznovrstnosti, vendar ne smejo negativno vplivati na financiranje biotske raznovrstnosti kot tako;

66. poziva Komisijo, naj zagotovi, da ukrepi, sprejeti v okviru blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje, ne bodo imeli škodljivih učinkov na kopensko in morsko biotsko raznovrstnost;

67. meni, da imajo tla pomembno vlogo pri uresničevanju cilja EU v zvezi z biotsko raznovrstnostjo; se zaveda, da ima degradacija tal primarno lokalne in regionalne vzroke in posledice ter da bi bilo posledično treba upoštevati načelo subsidiarnosti; poziva države članice, naj izpolnijo svoje obveznosti glede zagotavljanja kakovosti tal in poskrbijo za dobro stanje tal ter poziva tiste države članice, ki nimajo zakonodaje o varstvu tal, naj prevzamejo svojo odgovornost;

Ekonomska vrednost biotske raznovrstnosti

68. opozarja na osnovno gospodarsko in socialno vlogo ribištva v obalnem razvoju in okoljsko vlogo v morskih ekosistemih; meni, da SRP ne sme ovirati temveč mora lajšati skladnost ukrepov držav članic z zakonodajo o biotski raznovrstnosti, zlasti kar zadeva oblikovanje ustreznih zaščitnih ukrepov na območjih Nature 2000;

69. priznava velike zaposlitvene možnosti, povezane z razvojem trajnostnega gospodarstva in zelene infrastrukture, ki bi glede na svojo naravo pomenile lokalna delovna mesta (ki jih ni mogoče seliti v tretje države) in tako bistveno prispevale k strategiji EU 2020;

70. poleg tega močno verjame, da so lahko in morajo biti učinkovitost virov, trajnostni gospodarski razvoj in ohranjanje narave usklajeni; zlasti poudarja razvoj ekološkega in kmečkega turizma, kjer se rekreacija in ohranjanje medsebojno krepita;

71. poudarja pomen ohranjanja biotske raznovrstnosti pri izvajanju strategije Evropa 2020, in sicer ne le zaradi zaposlitvenega potenciala, ki ga lahko ustvari, temveč tudi zaradi njenega prispevka k učinkoviti in trajnostni rabi virov; priznava, da so vse višje ravni proizvodnje surovin, trgovine in potrošnje pomembna gonilna sila za izgubo biotske raznovrstnosti, in zato poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe za spodbujanje in razvoj učinkovitosti virov ter politike za trajnostno porabo in proizvodnjo;

Torek, 21. september 2010

Financiranje

72. je seznanjen z oceno Komisije iz leta 2004, da bodo letni stroški za upravljanje omrežja Natura 2000 znašali 6,1 milijarde EUR; vendar opozarja, da je v skladu s poročilom TEEB donos naložb v ohranjanje biotske raznovrstnosti do stokrat višji;

73. vendar obžaluje, da Evropska komisija ni pripravila nobenih lastnih dodatnih virov financiranja za izvajanje direktiv Natura 2000 ter da ni jasne razčlenitve dejanskega zneska, porabljenega vsako leto za ohranjanje biotske raznovrstnosti v EU, in vztraja, naj države članice in Komisija sodelujejo in zagotovijo jasnejšo sliko;

74. meni, da bi morala Skupnost prevzeti večjo odgovornost za zaščito naravnih vrednot v omrežju Natura 2000, zlasti v smislu financiranja;

75. pozdravlja povečanje porabe za program LIFE+ (+ 8 % v osnutku proračuna za leto 2011), vendar poudarja, da ta instrument še vedno pomeni le zelo majhen del proračuna EU (0,2 %); poleg tega ugotavlja, da se ukrepi za ohranjanje, ki jih financira EU, po ustavitvi financiranja Skupnosti ne nadaljujejo vedno; poziva Komisijo, naj v večji meri obravnava različne dejavnike, ki so pomembni za trajnost projektov, ter uvede sistematsko spremljanje projektov po zadnjem izplačilu;

76. se zaveda, da lahko dodatna finančna sredstva za ohranitev biotske raznovrstnosti zagotovijo drugi instrumenti, kot so strukturni skladi in sklad za razvoj podeželja, vendar obžaluje, da večina držav članic to možnost uporablja v omejenem obsegu; opozarja, da največji delež k financiranju biotske raznovrstnosti trenutno prispeva Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja;

77. ne glede na prihodnje razprave in odločitve o novem večletnem finančnem okviru (od leta 2014 naprej) in vmesni pregled trenutnega proračunskega okvira (2007–2013) pričakuje, da bo treba zaradi proračunskih omejitev bolj kot kadar koli doseči visoko dodano vrednost in večjo učinkovitost porabe evropskih sredstev, tudi porabe za ohranitev biotske raznovrstnosti;

78. zato poudarja, da je potreben boljši vpogled v učinkovitost porabe za ohranitev biotske raznovrstnosti, in poziva Komisijo, naj pripravi primere dobre prakse v zvezi z učinkovitostjo in dodano vrednostjo;

79. pozdravlja priporočilo Mednarodne zveze za ohranjanje narave in naravnih virov, naj se 0,3 % BDP nameni za nacionalne ukrepe za ohranjanje biotske raznovrstnosti;

80. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je število projektov, financiranih iz programa LIFE+, v več državah članicah vsako leto pod okvirno dodelitvijo; poziva Komisijo, naj oceni razloge za to nezadostno izvajanje ter po potrebi predlaga spremembe pravil za ta program, zlasti v zvezi z ravnmi financiranja;

81. je prepričan, da le javna poraba ne bo zadostovala za uresničitev glavnega cilja EU, in poudarja, da mora družbena odgovornost podjetij vključevati tudi vidik biotske raznovrstnosti; poziva Komisijo, naj preuči načine izvajanja politik, ki spodbujajo pozitivne naložbe v ohranjanje biotske raznovrstnosti in odvračajo od naložb, ki vplivajo nanjo, tako v javnem kot v zasebnem sektorju; v zvezi s tem pozdravlja dejstvo, da je Komisija vzpostavila platformo za podjetja in biotsko raznovrstnost, da bi vključila zasebni sektor v agendo o biotski raznovrstnosti;

82. priporoča večjo prilagodljivost pravil o upravičenosti do financiranja projektov, povezanih z biotsko raznovrstnostjo, da bi spodbudili vse zadevne akterje, da se prijavijo zanj;

83. poudarja potrebo po vključitvi zunanjih stroškov, tveganj in učinkov, kot so ohranjanje kmetijskih zemljišč, škoda, povzročena za biotsko raznovrstnost, ali stroškov podpiranja biotske raznovrstnosti, v končno ceno izdelkov na trgu; poudarja, da je to dolgoročno v interesu podjetij, če želijo ohraniti dostop do naravnih virov; nujno poziva Evropsko komisijo, naj čim prej objavi napovedano sporočilo o prihodnjem financiranju omrežja Natura 2000, vsekakor pa v letu 2010, da bi do leta ta vidik lahko preučili skupaj z novo strategijo 2020 o biotski raznovrstnosti;

Baza podatkov in znanja

84. poudarja pomen integriranega okoljskega računovodstva za analizo povezave med okoljem in gospodarstvom na evropski, nacionalni in regionalni ravni, da bi ocenili učinke proizvodnje in vzorcev potrošnje na naravne vire, ter poziva države članice, naj Eurostatu in Evropski agenciji za okolje redno zagotavljajo potrebne podatke;

85. poudarja, da so raziskave in razvoj ključnega pomena za odpravo vrzeli v znanju ter zagotovitev rednega spremljanja trendov biotske raznovrstnosti kot tudi za razvoj orodij politike za zaustavitev izgube biotske raznovrstnosti;

86. pozdravlja zbirno poročilo Komisije za obdobje 2001–2006, v katerem je ocenila stanje ohranjenosti zaščitenih habitatov in vrst v EU ter napredek držav članic pri izvajanju zakonodaje Natura 2000, vendar obžaluje veliko število „neznanih“ uvrstitev; poziva države članice, naj izboljšajo poročanje, ter Evropsko agencijo za okolje in Komisijo, naj zagotovita boljšo zanesljivost in primerljivost podatkov v prihodnjih poročilih;

87. poudarja, da je treba oblikovati jasno izhodišče, na podlagi katerega bo Komisija merila napredek pri doseganju (pod)ciljev; glede tega pozdravlja delo Evropske agencije za okolje v zvezi z informacijskim sistemom za biotsko raznovrstnost (BISE) in referenčnim poročilom o biotski raznovrstnosti, ki bosta zagotovila koristne instrumente za boljše in prilagojene politične ukrepe, zlasti za strateški načrt, ki ga trenutno pripravlja Komisija; poudarja, da je treba uporabiti obstoječe podatke, ne pa vztrajati pri zbiranju novih podatkov;

88. glede na trenutno pomanjkljivo poznavanje pomena biotske raznovrstnosti v širši javnosti pozdravlja informativno kampanjo Komisije in poziva države članice, naj bistveno povečajo prizadevanja za večjo ozaveščenost in izmenjavo najboljših praks;

Mednarodni vidiki

89. je zaskrbljen, ker globalni cilj, da se do leta 2010 zmanjša stopnja izgube biotske raznovrstnosti, ki je bil zastavljen na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju leta 2002, ni bil niti deloma uresničen in je zaskrbljen nad posledicami, ki jih imata nezadržna izguba biotske raznovrstnosti in degradacija ekosistemov na razvojne cilje tisočletja in na cilj za leto 2015 o zmanjšanju revščine in lakote ter izboljšanju zdravja in dobrega počutja ljudi ter poziva Komisijo in države članice, naj podprejo povezovanje biotske raznovrstnosti z globalnimi procesi, kot so razvojni cilji tisočletja;

90. pozdravlja konferenco pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti, ki bo potekala oktobra 2010 v Nagoyi, in poziva EU, naj na konferenco pošlje večjo delegacijo, ki bo dobro pripravljena in usklajena; poudarja, da mora EU nujno opredeliti močno in usklajeno stališče na visoki ravni; vendar je zaskrbljen nad dejstvom, da se bodo konference udeležili le ministri za okolje, saj je za zagotovitev napredka glede agende o svetovni biotski raznovrstnosti potreben medsektorski pristop;

91. poziva Komisijo, naj podpre ustanovitev medvladne platforme za politike na področju biotske raznovrstnosti in vede o ekosistemskih storitvah pod okriljem okoljskega programa Združenih narodov ter naj pomaga ustanoviti to platformo;

92. podpira zamisel, o kateri so razpravljali na srečanju aprila 2008 pod francoskim predsedstvom, o razvoju omrežij „tipa Natura 2000“ v čezmorskih državah in ozemljih ter najbolj oddaljenih regijah EU, kjer se nahaja nekaj najbogatejših središč biotske raznovrstnosti na svetu, in poudarja, da je treba ta razvoj podpirati z instrumenti politike EU, kot je razvojna politika;

93. poudarja, da krčenje gozdov povzroča več emisij CO_2 kot celoten prometni sektor in da je ohranjanje gozdov eden od bistvenih elementov ohranjanja biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev na svetovni ravni;

94. spodbuja Komisijo in države članice, naj učinkovito povežejo element okolja v svoje odnose s tretjimi državami, skupaj s spoštovanjem socialnih pravic ter zagotovili za zaščito in sodelovanje lokalnih skupnosti ter domačega prebivalstva v procesu odločanja, pri čemer je treba posebej upoštevati uporabo tal in zaščito gozdov ter nadaljevati izvajanje „zelene diplomacije"; poziva države članice in Evropsko komisijo, naj zagotovijo, da bo v „akcijskem načrtu EU v dvanajstih točkah za podporo uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja" upoštevana nujna potreba po povezovanju okoljske trajnosti v okviru njihovega razvojnega sodelovanja in zunanjega delovanja ter zagotovljena usmerjena finančna intervencija v podporo biotski raznovrstnosti in ekosistemskim storitvam;

95. poudarja, da so inovativni finančni sistemi potrebni za spodbujanje priznavanja (ekonomske) vrednosti biotske raznovrstnosti; spodbuja države članice in Komisijo, naj se vključijo v razpravo na svetovni ravni o potrebi po inovativnih sistemih za plačilo ekosistemskih storitev in o njihovih možnih oblikah;

96. vztraja, da je bistveni element v mednarodnih trgovinskih sporazumih trajnost izdelkov, ki se tržijo; v zvezi s tem poudarja potrebo po vključevanju „netrgovinskih vprašanj", vključno z načini proizvodnje in upoštevanjem biotske raznovrstnosti, v prihodnje sporazume STO;

97. močno obžaluje nezadovoljiv rezultat konference CITES, na kateri niso bili uresničeni glavni elementi v okviru mandata EU, kot je varstvo morskih vrst, ki so predmet velikega poslovnega interesa;

98. vztrajno poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo hitrost in učinkovitost svojih notranjih postopkov odločanja, več sredstev in časa namenijo diplomatskim prizadevanjem v zvezi s tretjimi državami ter okrepijo zmogljivosti in sinergije med konvencijami; ker onesnaževanje neposredno ali posredno vpliva na mnoga področja, zaščitena po Naturi 2000, in ker imajo naravi škodljive svoj izvor tudi zunaj Evrope, je treba poudariti, da je treba evropske okoljske standarde vključiti v partnerske sporazume Evropske unije s sosednjimi državami;

*

* *

99. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sporočilo Komisije: Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek

P7_TA(2010)0326

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. septembra 2010 o sporočilu Komisije: Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. februarja 2009 z naslovom „Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek" ([1]) in pripadajoče presoje vpliva ([2]) ter ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 14 decembra 2007 o krepitvi sistemov za zgodnje opozarjanje Evropi ([3]),

([1]) KOM(2009)0082.
([2]) SEC(2009)0202.
([3]) SEC(2007)1721.